

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15

Tel: 443-5573/33104

Fax: 443-5733/33133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1034–18/2012. P.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **mohácsi** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 254/2013. (IX. 18.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos **2012. augusztus 22-én** a Panasztestülethez e-mailben előterjesztett beadványában panaszt tett a vele szemben 2012. augusztus 20-án a Mohács Város Önkormányzata ünnepi megemlékezésén foganatosított rendőri intézkedéssel szemben. Panaszában előadta, hogy a fenti rendezvényen „időközönként” véleményt nyilvánított „a polgármesterrel [és alpolgármesterrel] és az általuk dicsért jelenlegi kormánnyal szemben”. A polgármester a jelen lévő biztonsági őroket utasította intézkedésre, ennek hatástalansága után a rendezvény többi résztvevője próbálta véleménynyilvánításában akadályozni.

Ekkor a panaszoshoz lépett egy r. százados, akitől a panaszos kérte, hogy biztosítsák „véleménynyilvánítási szabadságjoga megélését”, azonban őt garázdaság szabálysértése miatt intézkedés alá vonták. A panaszos állítása szerint az intézkedő rendőrök nem foglalkoztak azzal, hogy az őt ért atrocitásokat (megkarmolták, kameráját össze akarták törni, megfenyegették) tisztázzák, emiatt másokkal szemben fellépjenek.

Az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal, hogy ha a szabálysértést tovább folytatja, elő fogják állítani a Mohácsi Rendőrkapitányságra. Mivel az intézkedés befejeztével a panaszos tovább folytatta véleményének „kinyilvánítását”, előállítására a fentiek alapján sor is került, melynek során „brutális karfeszítést” alkalmaztak vele szemben, valamint a rendőrségi autóhoz történő kísérést követően kezeit hátul meg is bilincselték.

A panaszost ezt követően a Mohácsi Rendőrkapitányság épületébe szállították, ahol a bilincset továbbra sem vették le róla. A panaszos sérelmezte, hogy diktafonja eltűnt, melyet megítélése szerint „eltulajdonítottak”, illetve ahhoz hozzányúltak. Ezt követően a panaszost – továbbra is megbilincselve – orvoshoz szállították, ahol a bilincset levették róla. A rendőrségi objektumba történő visszaszállítását követően ismételt az előállító helyiségbe került, ahonnan a szükséges dokumentumok elkészítése, valamint személyes tárgyai átvétele után – kb. egy óra múlva – szabadon bocsátották.

A panaszos által a Panasztestületnek **2012. augusztus 30-án** küldött leveléből kiderül, hogy előállítása okáról nem kapott tájékoztatást, valamint előállítása során semmilyen „rendőri intézkedésre” nem került sor.

A panaszos **2012. szeptember 16-án** kelt panasz-kiegészítésében leírta, hogy 2012. augusztus 17-én levélben kérte a Mohácsi Rendőrkapitányságot, hogy ő augusztus 20-án „véltetően a véleménynyilvánítás alkotmányos jogával” fog élni, és részére biztosítsák ezen joga szabad gyakorlását. Leírta továbbá, hogy megítélése szerint ennek ellenkezője történt. Beadványában ezt követően saját szemszögéből kommentálta a vele szemben foganatosított rendőri intézkedést, valamint a jogállamisággal és a demokratikus társadalmakkal kapcsolatos álláspontját ismertette. Levele végén kérte annak „megállapítását”, hogy a rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte a vele (a panaszossal) szemben történt atrocitások kapcsán, de a rendőrök ennek elmulasztottak eleget tenni.

A panaszos **2013. január 31-én** ismételt panasz-kiegészítést tett, melyben a Panasztestülettel kapcsolatos véleményét fejtette ki, továbbá kommentálta az intézkedés kapcsán készült diktafon-felvételt.

A panaszos újabb, **2013. február 10-én** kelt levelében a Panasztestület 153/2009. (VI. 3.) sz. állásfoglalását kommentálta, valamint az abban foglalt és saját ügye között vont párhuzamot.

A panaszos újabb, **2013. május 5-én** kelt levelében a 2013. január 31-i beadványához fűzött további kommentárt.

A beadványokban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőri intézkedés jogalapját;
- az intézkedés formáságainak meg nem tartását és az intézkedő rendőr hangnemét;
- a panaszossal szemben fellépő személyekkel szembeni intézkedés elmaradását;
- előállítását;
- a vele szemben alkalmazott bilincs használatát;
- magántulajdonának „eltulajdonítását”, valamint
- a vele szemben tett szabálysértési feljelentés tartalmát.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- nem sérült az intézkedéssel összefüggésben a panaszos személyes adatok védelméhez való joga;
- ugyancsak nem sérült a panaszos személyi szabadságához való joga, mivel előállítására kellő jogalappal, a szükséges eljárási cselekményekkel arányos ideig került sor;
- nem sérült a panaszos emberi méltósághoz és jó hírnévhez való joga a testi kényszer és bilincs használata miatt, valamint ezek alkalmazásának módja miatt sem;
- nem állapítható meg alapjogsértés a panaszos magántulajdonával (diktafonjával) kapcsolatban sem;
- nem állapítható meg alapjogsértés a rendőr szolgálati fellépésének módjával kapcsolatban sem;
- sérült viszont a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga amiatt, hogy a vele szemben fellépő személyek kapcsán nem került sor intézkedésre, valamint sérült az emberi méltósághoz való joga a vele szemben fogatosított intézkedés hangneme miatt.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. augusztus 22-én, 2012. augusztus 30-án, 2012. szeptember 16-án, 2013. január 31-én, 2013. február 10-én és 2013. május 5-én kelt panaszbeadványai;
- a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének 02030-105/32-1/2012. P. sz. összefoglaló jelentése;
- a panaszossal szemben intézkedő r. szds. 02030-105/32-3/2012. P. sz. és 02030/3350/2012. ált. sz. jelentései;
- a panaszossal szemben fogatosított előállítás végrehajtásáról, valamint kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 02030/4742/2012. id. sz. jelentés;

- 02030/3350/2012. ált. sz. tájékoztató az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről;
- 02030/3350/2012. ált. sz. feljegyzés hozzátartozó/képviselő értesítéséről;
- H152181 sorszámú jegyzőkönyv a letéti tárgyakról;
- szám nélküli orvosi látogatás;
- 02030/3350/2012. ált. sz. igazolás előállítás időtartamáról;
- 02030/136/212/2012. szab. sz. szabálysértési feljelentés;
- a panaszolt esetről készült videofelvételek (1 CD, 1 DVD).

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a rendőri intézkedés jogalapját

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint *a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.*

A rendőri jelentések, valamint a rendelkezésre álló szabálysértési feljelentésben foglaltak és a videofelvételen láthatók alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben intézkedés foganatosítására 17:20 órakor került sor, mivel a panaszos az ünnepi megemlékezés során „többször bekiabált úgy, hogy ezzel másokban megbotránkozást, riadalmat keltett”. A videofelvétel alapján megállapítható, hogy több, a panaszos körül álló személy kifejezte nemtetszését a panaszos viselkedése miatt, valamint kifejezték azt is, hogy nyugodtan kívánnak ünnepelni.

Tekintettel arra, hogy a közrendet sértő illetve veszélyeztető körülmény jutott a jelen lévő, biztosítást végző rendőrök tudomására (garázdaság szabálysértésének gyanúja), így a történetek a rendőrség részéről egyértelműen intézkedési kötelezettséget keletkeztettek. **A panaszt a rendőri intézkedés jogalapjára vonatkozóan a fentiekre tekintettel elutasítom.**

2.) A panaszos sérelmezte a rendőri intézkedés formáságainak meg nem tartását és az intézkedő rendőr hangnemt

Az Rtv. 20. §-a szerint *a rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.*

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) sz. BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. §-a szerint *az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak*

megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Ha az intézkedés alá vont a rendőr felszólításának nem tesz eleget, az intézkedő rendőr „A törvény nevében!” felszólítással figyelmezteti, hogy szigorúbban lép fel.

A panaszolt eseményekről készült videofelvétel alapján rekonstruálható, hogy amikor a panaszossal szemben intézkedő r. szds. a panaszoshoz lépett, a szolgálati fellépés módját megtartotta. Jól hallhatóan közölte nevét és azonosító számát is, valamint arra is utalt, hogy mindezen adatokat kevéssel intézkedése előtt egy másik intézkedés kapcsán már elmondta a panaszosnak.

Ezt követően megjelölte az intézkedés célját (igazoltatás), valamint elkérte a panaszos személyazonosító igazolványát. Ismertette a panaszossal azon jogkövetkezményeket, melyek akkor következnek be, ha a panaszos a jogszerű intézkedésnek nem veti alá magát. Mivel a panaszos nem akarta átadni iratait, az intézkedő rendőr „A törvény nevében!” szavak előrebocsátásával ismételten felszólította az engedelmeskedésre.

Megjegyezni kívánom, hogy a fenti intézkedést megelőzően, 16 óra 55 perckor (vagyis kevesebb mint egy órával a panaszolt intézkedést megelőzően) a panaszossal szemben a Polgármesteri Hivatal épületében rendőri intézkedésre került sor, melyet ugyanaz a r. szds. hajtott végre, így az újbóli bemutatkozás elmaradása, majd panaszos kérésének eleget téve történő újbóli végrehajtása panaszosnál nem eredményezhette a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, ahogyan azt a Panasztestület is megállapította.

A panaszos a rendőr hangnemét az „eltorzult, begőzölt” jelzőkkel illette, míg a rendőr saját hangnemét az általa 2012. október 09-én készített 02030-105/32-3/2012. P. sz. jelentés 11. pontjában „normál” hangnemben jelölte meg. A kapitányságvezető a panaszossal szemben tanúsított bánásmódot és hangnemet úgy jellemezte 2012. október 10-én készített 02030-105/32-1/2012. P. sz. jelentésében, hogy az annak ellenére kulturált volt, hogy a panaszos folyamatosan provokálta az intézkedőket. Ezt alátámasztják az intézkedésről készült videofelvételek is.

Mivel a panaszos az intézkedés során előbb passzív, majd aktív módon ellenállást fejtett ki, jogsértő magatartását tudatosan továbbfolytatta, így álláspontom szerint a testi kényszerrel előállított személlyel szemben alkalmazott határozott, az ellenállás megszüntetésére felhívó, utasító hangnem az emberi méltóságot nem sérti. Ennek célja jelen esetben az volt, hogy megakadályozza panaszos azon cselekményét (melyet a rendőrségi videofelvétel rögzített), hogy miután egy személy mellett elhaladt, aki számára sértő kifejezéssel illette őt, hirtelen megtorpant és próbált a rendőrök fogásából magát kitépve hátrafordulni.

A Panasztestület állásfoglalásának 15. oldal 2) pontja szerint erre reflektálva annyi hangzott el a panaszost kísérő r. százados részéről, hogy: „Mit csinál? Azt mondtam, hogy marad!”. A Testület szerint, figyelemmel az állásfoglalás 25. oldal b) pontjára: „A panaszos ezen magatartása, illetve az, hogy bekiabálásaival a garázda cselekményét az előállításának megkezdése után is továbbfolytatta, mind arra utalt, hogy az ellenszegülése csupán testi

kényszer alkalmazásával nem volt megtörhető.” Épp ezen magatartása tette szükségessé a vele szembeni határozott fellépést, melynek során semminemű sértő kifejezést vele szemben a rendőrök nem használtak.

Mindezekon túlmenően, megítélésem szerint a rendőri hangnem megítélése számos szubjektív elemtől – intézkedés jellege, intézkedés alá vont személy magatartása, intézkedés helyszíne, környezete, stb. – függ, az adott szituációban emelt hangon történő felszólítás nem valósította meg az intézkedés alá vont személy emberi méltóságának sérelmét, a rendőri intézkedés során megtartásra kerültek az Rtv. 2. § (1) bekezdésében, valamint a kényszerítő eszközök alkalmazásának követelményei körében megfogalmazott 16. § (4) bekezdésében meghatározott szabályok, melyek szerint: *„A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”, „a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni.”* Ezen felül a Panasztestület által idézett Rendőri Hivatali Etikai Kódexének 5. pontja sem került megsértésre alapjogsérelem megállapítására alkalmas módon: *„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását.”*

A fentiek kapcsán megállapítható, hogy az intézkedő rendőr maradéktalanul megtartotta az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat előírásait, így **a panaszt a szolgálati fellépés módjának, valamint az intézkedés hangnemének tekintetében elutasítom.**

3.) A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben fellépő személyekkel kapcsolatban nem történt intézkedés

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint *a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.*

Az események rekonstruálása, valamint a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján megállapítható, hogy a Mohácsi Rendőrkapitányság a következő rendőri intézkedéseket fogantatosította: a helyszínen garázda magatartást tanúsító panaszost igazoltatták, meghallgatták, majd a jogellenes magatartás felszólítás ellenére való folytatása miatt testi kényszer és bilincs használatával előállították. A rendőrkapitányság vezetőjének 2012. október 10-én kelt jelentése alapján, az időközben a rendezvény biztosításába bevont járőrök megkezdtek a jelenlévő személyek igazoltatását, személyi adatainak rögzítését, majd a lezajlott esemény tekintetében meghallgatták őket.

A Panasztestület megállapításával szemben, megítélésem szerint a helyszínen nem lehetett megnyugtató módon állást foglalni a Panasztestület által kifogásolt, a panaszos sérelmére megvalósult cselekményről, annak jellegéről, mértékéről, módjáról sem, így az igazoltatáson, meghallgatáson felüli egyéb helyszíni intézkedésre nem kerülhetett sor, a kamerára „ráütő nő” azonosítása, adatainak és nyilatkozatának rögzítése a cselekményben érintett többi személlyel egyetemben megtörtént.

A panaszos elmondásán túl, az intézkedést vezető r. százados által 2012. október 09-én készített rendőri jelentés szerint: *„Nem láttam, hogy atrocitás, illetve tettelegesség érte volna*

Németh-et, a körülötte álló személyek kérték, hogy hagyja abba a garázda viselkedését, ez látszik és hallatszik is a csatolt videofelvételen.”. Tehát saját észlelése, valamint a jelentésben rögzített egyéb személyek elmondása alapján, a helyszínen jelenlévő és meghallgatott személyként rögzített P-né S. K. mohácsi lakos cselekményének tényállásszerűsége nem volt megállapítható, mely kellő alapot teremtett volna a vele szemben történő egyéb rendőri intézkedés végrehajtására.

A kifejtettek értelmében álláspontom szerint a helyszínen tartózkodó rendőrök eleget tettek az indokolt, jogszerű és arányos rendőri intézkedés végrehajtási kötelezettségének, így mulasztásról e tekintetben – a Panasztestület álláspontjával szemben - nem beszélhetünk.

A Mohácsi Járásbíróság 1.Sze.326/2012/23. sz. végzésében 2013. február 8-án megállapította a panaszos felelősségét a terhére rótt szabálysértések (garázdaság, rendzavarás) elkövetésében, melynek során több tanú, többek között „a kamerára ráütő nő” meghallgatására is sor került. A bíróság – a panaszos nyilvánvalóan ott is hangoztatott álláspontjával szemben – hölgy felelősségét garázdaság, rendzavarás vagy egyéb jogsértés miatt nem állapította meg. A fenti végzést a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Szef.11/2013/3. sz. végzésével helyben hagyta, az 2013. április 8-án jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A fent kifejtettek alapján a panasz ezen részét is elutasítom.

4.) A panaszos sérelmezte előállítását

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének a) és f) pontja szerint *a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

a) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja, (...)

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.*

Az előállítás végrehajtásáról valamint kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 02030/4742/2012. id. sz. jelentés szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja alapján állították elő. A parancsnoki vélemény és kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette.

Az intézkedést fogatosító rendőrök jelentése szerint a panaszos az ünnepi megemlékezésen tartott beszédek közben többször bekiabált, olyan módon, mely másokban megbotránkozást és riadalmat keltett. A panaszost 17:34 órakor intézkedés alá vonták, melynek során csak többszöri felszólításra volt hajlandó magát igazolni. A panaszos ezt követően többszöri felszólítás ellenére sem hagyta abba a kiabálást, ezért garázdaság szabálysértése miatt 17:40 órakor a Mohácsi Rendőrkapitányság épületébe előállították. Az előállítás során a panaszos aktívan ellenállt az intézkedésnek, ezért vele szemben bilincset alkalmaztak, melynek során a panaszos könnyű sérüléseket szenvedett.

Az előállítás során ruházátvizsgálásra, letéti jegyzőkönyv felvételére, a panaszos jogairól való tájékoztatására, az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló rendőri jelentés elkészítésére, orvosi vizsgálatra, valamint képviselő kiértesítésére, 15 fő tanú szóbeli meghallgatására, az ügyel kapcsolatban 10 fő igazoltatására, a panaszossal szemben a szabálysértési feljelentés elkészítésére, végül pedig az előállításról szóló igazolás kiállítását követően a szabadon bocsátására is sor került. Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint az előállítás 2012. augusztus 20-án 17:34 és 19:30 óra között tartott (1 óra 56 percen keresztül).

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja.

A felsorolt eljárási cselekményekre, valamint a panaszos magatartására is figyelemmel álláspontom szerint az előállítás 1 óra 56 perces időtartama nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, mivel a személyi szabadság korlátozása alatt nem csak a panaszos személyazonosságának tisztázására, hanem a vele szemben indult szabálysértési eljárás tényállásának megállapítása érdekében egyes eljárási cselekmények fogantatására is sor került.

A fentieket figyelembe véve megállapítom, hogy az előállításra indokoltan, jogszerűen és szakszerűen került sor, annak időtartama pedig nem haladta meg a szükséges mértéket. **A panaszt ezért elutasítom.**

5.) A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben bilincset alkalmaztak az intézkedés helyszínén, majd a rendőrkapitányság épületében is

Az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján *a rendőr jogszerű intézkedésnek való ellenszegülés esetén az Rtv-ben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.*

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint *a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.*

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése alapján *az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.*

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdése alapján az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

- a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,
- b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,
- c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrről, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

Az Rtv. 48. §-a alapján *a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.*

Az Rtv. indokolása szerint a bilincs a szökés és a támadás megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz, „(...) alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyamányaként is szóba jöhet. Az alkalmazás törvényi feltétele azonban, hogy kizárólag személyi szabadság korlátozásával járó rendőri intézkedés keretében (elfogás, előállítás, elővezetés, őrizetbevétel) alkalmazható.”

A kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 48. §-ának d) pontja alapján alkalmazták a bilincset, támadás és a további ellenszegülés megakadályozása érdekében, a fokozatosság és arányosság elvének figyelembe vételével, a panaszos aktív ellenállásának megtörése céljából. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztették a panaszost. A bilincset 2012. augusztus 20-án 17:40 órától 18:25 óráig alkalmazták a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint, a kezek előre ill. hátra bilincselésével. A rendőri intézkedés során a panaszosnak könnyű sérülése (hámsérülés) keletkezett, melynek ellátása iránt azonnali intézkedés történt.

A rendőri jelentésekből, az azokat alátámasztó videofelvételekből, valamint a szabálysértési feljelentésben leírtakból egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos a rendőri intézkedésnek mindvégig ellenszegült: karját igyekezett a szorításból kitépni, dühöngött, nem engedte magát megbilincselni, „így két további rendőr segítségére volt szükség a bilincseléshez, valamint az autóba tételhez”, és a panaszossal szemben testi kényszert is kellett alkalmazni az ellenállása megtörése érdekében.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panaszossal szemben kényszerítő eszközként bilincs alkalmazására – mind az intézkedés helyszínén, mind a rendőrkapitányság épületében – arányosan, jogszerűen és szakszerűen került sor, mely emberi méltósághoz való jogát nem sértette. **A panaszt ezért elutasítom.**

6.) A panaszos sérelmezte, hogy magántulajdonát „eltulajdonították”, ahhoz hozzányúltak

A panaszolt rendőri intézkedést foganatosító rendőr 02030-105/32-3/2012. P. sz. jelentésében olvasható, hogy a panaszos a rendőrségi gépjárműbe való beültetése után jelezte, hogy a diktafonját nem találja. Ezt a rendőrök a helyszínen elkezdték keresni, és a szolgálati gépjármű padlóján meg is találták. A panaszos a diktafon állapotát, valamint a rajta található felvételeket is ellenőrizte, és megállapította, hogy azok sértetlenek.

A panaszos előállítása során készült H152181 sorszámú letéti jegyzőkönyv 10. tételeként szerepel „1db PHILIPS LFH 0602 diktafon”, így az a rendőri intézkedés során valóban előkerült. A letéti tárgyakat a panaszos – aláírásával igazoltan – hiánytalanul visszakapta a szabadításakor. **A fentiekre tekintettel a panaszt – mint alaptalant – elutasítom.**

7.) A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben felvett szabálysértési feljelentés valótlan tartalmú

A Ket. rendelkezései alapján folytatott panaszeljáráásban – hatáskör hiányában – nincs mód arra, hogy szabálysértési eljárással kapcsolatban döntés szülessen. Megjegyzem, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 169. § és 170. §-ában foglalt rendzavarás és garázdaság szabálysértések szabálysértési elzárással is büntethetők, ezért első fokon ezekben az ügyekben a járásbíróság jár el (38. §). Az ügyben a Mohácsi Járásbíróság, valamint a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság hozta meg döntését, mellyel a szabálysértési ügy jogerősen lezárult.

A panasz tárgyában a fent leírtak alapján nem határoztam.

V.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat IV. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 15. §-a, 13. § (1) bekezdése, 16. § (4) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdései, 20. § (1) és (2) bekezdései, 31. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdésének a) és f) pontjai, valamint (3) és (4) bekezdései, 39. § (1) bekezdés c) pontja, 48. § b) és d) pontjai, 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (2) bekezdései, 41. § (4) bekezdésének b) pontja;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 38. §-a, 169. és 170. §§-ai.

Budapest, 2013. december 16.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány